گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۴۵۹۱۶۶
سه شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۱ ۶:۰۶

معرفی کتاب مارادونا چه گوارای فوتبال اثر مهدی بیرانوند روژمان

کتاب مستند - ورزشی " مارادونا چه گوارای فوتبال " اثر جدید مهدی بیرانوند " روژمان " نویسنده و روزنامه‌نگار است که به تازگی از انتشارات امتیاز راهی ویترین کتاب فروشی ها شده است. در این یاداشت کوتاه نگاهی به این کتاب و نام گذاری آن خواهیم داشت

به گزارش خبرنگاران بخش فرهنگ هنر و رسانه گزارش خبر، کتاب مستند - ورزشی " مارادونا چه گوارای فوتبال " اثر جدید مهدی بیرانوند " روژمان " نویسنده و روزنامه‌نگار است که به تازگی از انتشارات امتیاز راهی ویترین کتاب فروشی ها شده است. در این یاداشت کوتاه نگاهی به این کتاب و نام گذاری آن خواهیم داشت.

کتاب " مارادونا چه گوارای فوتبال " یک روایت روان با طعم مبارزه ورزشی برای علاقه مندان به شخصیت مارادونا و ارنستو چه گوارا است. کتابی که طی دو سال طرح ریزی و نوشته شده است. دیگو مارادونا نابغه محبوب فوتبال درصدر بهترین ها بوده و هست. او توانست با فوتبال با تمام نژاد ها و زبان ها صحبت کند. او از موقعیت اجتماعی خود بار ها برای کمک به فقرا در آرژانتین، شرق دور، خاورمیانه و آفریقا بهره برد و توانست درکنار ملت ها باشد. او خود را " چه گوارای فوتبال " نامید وعنوان " اِل دیگو " را برگزید. از سیاست های بی رحمانه کشور های غربی علیه جهان سوم و آسیا انتقاد کرد.
مارادونا در باره فلسفه چه گوارای فوتبالی بودنش می گفت :چون شما می توانید با من درمورد هرچیزی صحبت کنید و جواب منطقی بگیرید.من فقر را لمس کردم و در خیابان بزرگ شدم. من یک سرمایه دار نبوده ام. گرسنگی را می فهمم و با پای برهنه در زمین های خاکی فوتبال بازی کردم . شما با دیگر فوتبالیست ها فقط می توانید درمورد دنیای فوتبال و تجارت فوتبالی صحبت کنید اما با من درمورد هرچیزی از جوامع جهانی می توانید حرف بزنید.

من به مردم اهمیت میدهم. هر قولی که به آنها داده ام به آن عمل کرده و هیچ گاه خود را از مردم دور نکردم. من می دانم که جنگ و فقر در کجا وجود دارد. سیاست ها را می شناسم و می‌دانم که کشور های سرمایه دار چه ظلمی به مردم آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین کرده اند. من برای جمع آوری ثروت فوتبال بازی نکردم و هرجایی که نیاز بود دست مزد هایم را برای محرومین هزینه کرده ام. این زندگی من است. من این زندگی را دوست دارم و به آن افتخار می کنم. فوتبالیست های دیگر برای جلب توجه بارها با کشور های سرمایه دار دست دوستی دادند و در برابر ظلم آنها سکوت کردند.

من زندگی و شهرتم را برای جلد مجلات و رسانه های زرد مشهور خرج نمی کنم. برای من نزدیکی به مردم و جوامع فقیر مهم است. محبوبیت باید پاک باشد و برای مردم خرج شود. در جهان گرسنگان بسیاری داریم اما چرا فوتبالیست ها برای آنان بانک خوراک و پوشاک تهیه نمی کنند؟ ثروت تمام فوتبالیست های مشهور دنیا می تواند تمام مردم آفریقا را سیر کند اما آنها چه می کنند؟ آنها برای جلب توجه و رفتن به تیم های مشهور اروپایی این پول را هزینه می کنند. من بارها همانند یک انقلابی از درد و زخم های خاورمیانه سخن گفتم از اسرائیل دور ماندم و به مبارزات مردمی احترام گذاشتم. انقلابات مردمی در آسیا، آمریکای لاتین و خاورمیانه همیشه برای من الگو بوده و یاد گیری مرام مبارزه آنان برایم یک آرزو. به من اتهام دیوانه بودن زدند و به چه گوارا اتهام بی خدایی و بی رحم بودن. قطعا هر انسانی در جهان امروز برای محرومین مبارزه کند و به کسی باج ندهد به او اتهاماتی این چنین می زنند. پس بهتر است مرا چه گوارای فوتبال بنامند. ما در کنار مردم جهان سوم و خاورمیانه خواهیم بود و سرمایه داران در کنار کارخانجات اسلحه سازی و برج سازی خواهند ماند. او در کنار فوتبال با تمام فراز و فرود های شخصی و اجتماعی اش توانست از خود یک انسان کامل و مبارز پروش دهد. گویی او نمی خواست مجسمه دست ساز رسانه ها و تفکرات امپریالیستی باشد. پس باید از او بعنوان چه گوارای فوتبال یاد کنیم.

مریم نعیمیکارشناس دانشکده علامه طباطبایی تهران